

درس 1:

الف) ابیات و عبارات زیر را به نثر روان معنی کنید؟

1. خدایی او راست در خورنده:

پاسخ: خدایی و پروردگاری فقط سزاوار اوست

2. دهنده‌ای که خواستن جز او نیست خوش گوار:

پاسخ: بخشنده‌ای که طلب نعمت فقط از او خوشایند است.

3. جهان را بلندی و پستی تویی:

پاسخ: آفریننده‌ی جهان و جهانیان تو هستی.

4. بی ادب تنها نه خود را داشت بد بلکه آتش در همه آفاق زد:

پاسخ: انسان بی ادب نه تنها به خود آسیب می‌رساند، بلکه رفتار او موجب آسیب رسیدن به دیگران نیز می‌شود.

5. قطره‌ای علم است اندر جان من وارهاش از هوا و ز خاک تن

پاسخ: علم و دانش اندکی که در جان و روح من است. آن را از هوای نفس و اسارت تن رهایی بخش

ب) معنی لغاتی که زیر آنها خط کشیده شده است بنویسید؟

6. اخترهای رخشان به پرتو روشنی و پاکی او تابیده اند ← پاسخ: ستاره های درخشان

7. وارهاش از هوا و ز خاک تن ← پاسخ: آن را رهایی بخش

8. از خدا جویم توفیق ادب ← پاسخ: دست یافتن

9. نعت ← پاسخ: ستایش

10. منقبت ← پاسخ: هنر و کار نیک

11. ابتر ← پاسخ: ناقص

پ) به سوالات پاسخ دهید؟

12. "متصل گردان به دریاهاى خویش" یعنی چه؟

پاسخ: علم و دانش مرا افزایش بده یا این‌که دانش مرا به علم بی انتهای خود وصل کن

13. تاریخ جهان گشای جوینی اثر کیست؟

پاسخ: عطا الملک جوینی.

14. چرا بی ادب از لطف پروردگار محروم می‌شود؟

پاسخ: زیرا بی‌ادب هم به خود آسیب می‌رساند و هم موجب ضرر و زیان دیگران می‌شود.